

Oktober; imidlertid er det erkjendt af Udvalget, at de høie Priser paa Livets Fornødheder kunne være tilstrækkelig Anledning til at udbetale et forhøjet Bespiisningsstillæg. Imidlertid har man troet at burde fradrage den Sum, der er bleven anvendt til den forøgede Styrke, der udgjør $\frac{3}{5}$ af 1,666 Rd., altsaa 999 Rd. 58 Sk., og som ere anvendte under den forrige Krigsminister. Udvalget har troet at burde anbefale Thinget at vedtage dette forhøiede Bespiisningsstillæg fra 12te Decbr. forrige Aar.

Tutein: Det er ganske rigtigt, som af Ordføreren bemærket, at Hovedforsjellen mellem Fleertallet og Mindretallet er den, at Mindretallet har troet at burde tilraade Thinget at bevilge de Oversfridelser af Finantsloven, der ere foranledigede ved Rustningerne i Anledning af Krigsforholdene sidste Aar. Jeg skal derfor tillade mig noget nærmere at omtale dette.

Idet vi have andraget paa, at disse Summer skulle bevilges, have vi dog dermed ikke villet udtale, at hele Ansvarret derved skulde være ophævet. Det er idetmindste min og vistnok flere af Mindretallets Anskuelse, at skjøndt man har indstillet, at Udgifterne til alle disse Rustninger skulde bevilges, har man dog ikke troet, at dermed alt Ansvar var ophævet. Vi have søgt at gøre os det tydeligt, hvad der bør forstaaes ved at bevilge eller ikke bevilge. Naar Bevillingen negtes, maa Folgen være den, at det staaer Thinget aabent at kalde Ministrene til Ansvar saavel til Erstatningsansvar som til det saakaldte Straffean svar. Jeg maa nemlig her gøre Forskiel paa disse to Arter af Ansvar, der vil kunne gjøres gjældende i Anledning af, at Bevillingen negtes. Det er vist, at der er begaaet to forskjellige Lovbrud derved, at Ministeriet har tilladt sig disse betydelige Oversfridelser; det ene er det, at man har gjort Udgifter, som mulig af flere maae anses for oversflødige og unødvendige, og forsaavidt dette er Thingets Anskuelse, maa det vistnok komme til det Resultat at ville negte disse Summer og gjøre Erstatningskrav gjældende; men ved Siden af dette Erstatningskrav kan ogsaa et andet Ansvar gjøres gjældende, nemlig det, at Ministeriet har forbi-

gaaet Thinget, og ikke, skjøndt dertil var god Leilighed, forelagt Thinget disse Udgifter til Bevilgelse paa en Tid, det kunde skee. Det er det, som ogsaa kaldes det konstitutionelle Ansvar, og det er det, som idetmindste flere af Mindretallet har troet ligesuldt kunde gjøres gjældende, skjøndt disse Summer bleve bevilgede. Det har nemlig stillet sig for Mindretallet saaledes, at man ret vel kunde erkjende, at disse Udgifter vare vel anvendte, men at man dog derfor ligesuldt kunde finde, at Ministeriet havde handlet urigtigt ved ikke at have henvendt sig til Thinget for at erholde dem bevilgede. I det Tilfælde, hvori jeg og flere af Mindretallet befandt os, have vi troet at burde tilraade at bevilge de Oversfridelser, som ere fremkaldte ved Rustningerne, og dog ligesuldt ved Siden deraf kalde det afgaaede Ministerium til Ansvar for et i Tide at være fremkommet med Begjering om de der til fornødne Summer i Thinget.

Vi gaae ud fra den Forudsætning, at hvor Oversfridelser ud over, hvad Finantsloven bevilger, have fundet Sted, og disse søges bevilgede paa en Tillægsbevilling, har Thinget udelukkende at undersøge, om Oversfridelserne ere retsfærdiggjorte ved de paa den Tid, Oversfridelserne fandt Sted, eksisterende Forhold. Kommer Thinget ved denne Undersøgelse til den Erkjendelse, at den Politik, der har fremkaldt Oversfridelserne, ikke har været stridende mod en forstandig Betragtning af Forholdene, da mene vi, at Thinget bør bevilge de stedfundne Udgifter. Det er ingenlunde tilstrækkeligt, for at negte Bevillingen, at man muligvis maatte mene, at en klogere Politik burde have været fulgt, fornemmelig dersom Erkjendelsen af denne klogere Politik først er fremkommet efter Begivenhedernes Gang, men den fulgte Politiks Forstandighed bør bedømmes fra den Tids Standpunkt, hvor Beslutningerne toges og dernæst udførtes. Dersom Thinget følger en modsat Fremgangsmaade, dersom Thinget paa Grund af, at de stedfundne Rustninger, ifølge Begivenhedernes Gang, nu maae have vist sig oversflødige, ja muligvis endog skadelige for vort Forhold til Ulandet, vil negte at bevilge de i denne Anledning stedfundne Oversfridelser, formene vi, at man ei